

**Tematyka kompleksowa dla grup:
„Mali Odkrywcy”, „Smerfy”, „Ekoludki”.
„Wiosenne powroty” (14.04.-17.04.2020r)**

1. *Sluchanie opowiadania Hanny Zdzitowieckiej Gdzie budować gniazdo?*

- Nie ma to jak głęboka dziupla! Trudno o lepsze i bezpieczniejsze mieszkanie dla dzieci – powiedział dzięcioł.
- Kto to widział, żeby chować dzieci w mroku, bez odrobiny słońca – oburzył się skowronek.
- O, nie! Gniazdko powinno być usłane na ziemi, w bruzdzie, pomiędzy zielonym, młodym zbożem. Tu dzieci znajdą od razu pożywienie, tu skryją się w gąszczu...
- Gniazdo nie może być zrobione z kilku trawek. Powinno być ulepione porządnie z gliny, pod okapem, żeby deszcz dzieci nie zmoczył. O, na przykład nad wrotami stajni czy obory – swiergotała jaskółka.
- Sit, sit – powiedział cichutko remiz. – Nie zgadzam się z wami. Gniazdko w dziupli? Na ziemi? Z twardej gliny i przylepione na ścianie? O, nie! Spójrzcie na moje gniazdko utkane z najdelikatniejszych puchów i zawieszane na wiotkich gałązkach nad wodą! Najłżejszy wiaterek buja nim jak kołyską...
- Ćwirk! Nie rozumiem waszych kłótni – zaćwierkał stary wróbel.
- Ten uważa, że najbezpieczniej w dziupli, tamtemu w bruzdzie łatwo szukać ukrytych w ziemi owadów. Ba, są nawet ptaki budujące gniazda tylko w norkach, w ziemi albo wprost na wodzie... Ja tam nie jestem wybredny w wyborze miejsca na gniazdo. Miałem już ich wiele w swoim życiu. Jedno zbudowałem ze słomy na starej lipie, drugie – pod rynną, trzecie... hm... trzecie po prostu zająłem jaskółkom, a czwarte – szpakom. Owszem, dobrze się czułem w ich budce, tylko mnie stamtąd wyproszono dość niegrzecznie. Obraziłem się więc i teraz mieszkam kątem u bociana. W gałęziach, które poznosił na gniazdo, miejsca mam dosyć, a oboje bocianostwo nie żałują mi tego kącika.

• **Rozmowa na temat opowiadania.**

- Które ptaki rozmawiały o gniazdach?
- Jakie gniazdo zachwalał dzięcioł, a jakie skowronek?
- Jakie gniazdo zachwalała jaskółka, a jakie remiz?
- Co powiedział wróbel na temat gniazd?
- Z czego ptaki robią gniazda?

Wizualizacja- „Jestem bocianem”.

(Dzieci naśladują ruchem i głosem bociana, o którym opowiada N.)

Bocian chodzi powoli po łące, czasem dotknie czegoś dziobem. Następnie zatrzymuje się, staje na jednej nodze i wypatruje. Czatuując, czasem porusza dziobem, piórami, zaklekoce głośno. Myśli: „Nie ma nic smacznego, są tylko żaby, a jednak lepszy rydz niż nic” i łapie żaby. Potem odlatuje do swojego starego gniazda, które ma od lat.

3. *Odkrywanie litery „j”: malej i wielkiej, drukowanej i pisanej na podstawie wyrazów podstawowych: „Jagoda”, „jajka”.* Dzielenie wyrazów na sylaby, głoski- dla dzieci 5, 6 letnich; budowanie schematu wyrazów (z białych kartoników) oraz modeli wyrazów (z kartoników niebieskich- spółgłoski, czerwonych- samogłoski) - dla dzieci 6 letnich. Układanie zdań z wyrazami zaczynającymi się na poznaną głoskę. Pisanie litery „j” po śladach, a dla , samodzielnie - dla dzieci 5, 6 letnich. (załącznik)

4. Rozwiązywanie zadań tekstowych metodą symulacji.

Dziesięć klocków (liczmanów) dla każdego dziecka.

Dzieci dostają klocki (lub inne liczmany). Siedzą w kole. Każde dziecko wybiera sobie 10 klocków. N. podaje zadania, a dzieci starają się je rozwiązać, dokładając klocki lub je odkładając.

• *Na drzewie siedziało 7 wróble.* (Dzieci układają przed sobą 7 klocków). *Potem przyleciały jeszcze 3 wróble.* (Dzieci dokładają jeszcze trzy klocki). *Ile wróble siedzi teraz na drzewie?*

Dzieci- 5 letnie Dzieci liczą klocki i podają ich liczbę, odpowiadając na pytanie.	Dzieci- 6 letnie, chętnych dzieci 5 letnie Dzieci układają działanie: 7 + 3 = 10 i odpowiadają na pytanie.
--	--

• *Na drzewie było 8 gołębi.* (Dzieci układają przed sobą 8 klocków). *Przejeżdżający samochód wystraszył je i wszystkie odleciały.* (Odsuwają 8 klocków). *Ile gołębi pozostało na drzewie?*

Dzieci liczą pozostałe klocki i odpowiadają na pytanie.	Dzieci układają działanie: 8 - 8 = 0 i odpowiadają na pytanie.
---	---

W ten sposób dzieci rozwiązują podobne zadania.

5. Osluchanie z piosenką „Wolanie wiosny” (śl. i muz. Krystyna Gowik)

Nauka refrenu i pierwszej zwrotki piosenki. Podkład muzyczny dostępny na stronach internetowych.

I. Dzisiaj w drodze do przedszkola
już zielone były pola,
a bociany klekotały
bo na łąkę przyleciały.

Ref: Zielona wiosenka nas woła, zielona panienska wesola
W oczy świeci nam złotym słońcem i rozrzuca kwiaty pachnące.

II. Na gałązkach pierwsze pąki,
a na pąkach pierwsze bąki.
Żabki skaczą, a skowronek
śpiewa jak srebrzysty dzwonek.

Ref: Zielona wiosenka nas woła, zielona panienska wesola
W oczy świeci nam złotym słońcem i rozrzuca kwiaty pachnące.

III. Na spacerze zobaczymy,
czy już nigdzie nie ma zimy.
Teraz wiosna rządzić będzie,
z czego bardzo się cieszymy!

Ref: Zielona wiosenka nas woła, zielona panienska wesola
W oczy świeci nam złotym słońcem i rozrzuca kwiaty pachnące.

6. Wykonanie pracy plastycznej „Bocian” wg własnej inwencji twórczej dzieci z użyciem różnorodnych materiałów plastycznych jakie posiadają dzieci aktualnie w domach.

(załącznik)

7. Zabawa relaksacyjna – Ptasie gniazdo.

N. wraz z dziećmi buduje na środku sali gniazdo z koców i poduszek. Wszyscy siadają w gnieździe. N. prosi dzieci, aby wyobraziły sobie, że są pisklętami. Przy nagraniu spokojnej melodii opowiada, co się zdarzyło.

– *Nasze przytulne, ciepłe gniazdo jest bardzo wysoko na drzewie i wiatr kołysze nim delikatnie. W gnieździe mieszkają mama bocianowa i małe bocianie pisklęta. Wiatr dmie coraz mocniej. Nagle gniazdo się przewraca, a wy, małe pisklęta, musicie rozłożyć skrzydełka i machać nimi, aby nie spaść na ziemię. Rozłóżcie szeroko ramiona i latajcie po sali, mówiąc: kle, kle, kle... dopóki nie naprawię gniazda i z powrotem was do niego nie przyprowadzę.*

(N. naprawia gniazdo i przyprowadza do niego jedno pisklę za drugim).

N. kontynuuje opowieść: – *Teraz znów siedzimy w naszym ciepłym gniazdku i łagodnie się kołyszymy. Ojej, nadchodzi burza! Nagle nasze gniazdo znów się przewraca. Rozłóżcie skrzydełka i latajcie po sali, powtarzając przy tym: kle, kle, kle... Mocno poruszajcie swoimi skrzydełkami, aby stały się silne. Chcę naprawić gniazdo i zanieść do niego wszystkie pisklęta. Teraz znowu możemy wszyscy razem siedzieć w ciepłym domku. Widzę, że moje małe bocianki umieją już latać... Rozwińcie swoje skrzydełka, pofruńcie i przylećcie teraz do gniazda same.*

8. Rozmowa o wiosennych powrotach ptaków.

- Oglądanie książek, albumów, zdjęć o ptakach, zachęcanie do dzielenia się spostrzeżeniami na ich temat. Dzieci wskazują znane im ptaki. Słuchają ciekawostek na ich temat.
- Rozwiązywanie zagadek o ptakach.

Po rozwiązaniu zagadki dzieci wskazują zdjęcie odpowiedniego ptaka.

*Pióra biało-czarne,
buciki czerwone;
uciekają przed nim żabki,
bardzo przestraszone.
(bocian)*

*Wiosną do nas przyleciała
ta ptaszyna czarna, mała.
Murować się nie uczyła,
ale gniazdko ulepiła.
(jaskółka)*

*Już po lesie kuka,
gniazdka sobie szuka.
Jak znajdzie, podrzuca jaja,
niech inni je wygrzewają.
(kukułka)*

*Śpiewa wysoko
piosenki do słońka,
głos ma podobny
do drżenia dzwonka.
(skowronek)*

- Pokazanie na globusie lub mapie, drogi ptaków z ciepłych krajów do Polski.

Globus, mazak zmywalny.

N. pokazuje na globusie lub mapie Egipt- miejsce, gdzie zimują nasze bociany. Potem pokazuje Polskę i rysuje drogę, jaką muszą przebyć bociany wracające do kraju. Pokazuje na globusie lub mapie, co bociany musiały mijać, wracając do nas.

- Rozmowa na temat: Co robią ptaki po powrocie?

N. pyta:

- Co robią ptaki, gdy powrócą do kraju?

- Przypomnijcie, co się dalej dzieje, gdy ptaki zbudują gniazdo.

- Czy wszystkie ptaki budują gniazda?

9. Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej-Zaremby Sąsiad szpak.

• Zapoznanie z wyglądem szpaka. Zdjęcie/obrazek szpaka.

Dzieci wskazują na zdjęciu części ciała świadczące o tym, że szpak to ptak.

Omawiają wygląd szpaka (pióra mieniące się kolorami tęczy, z brązowymi kreskami).

Szpaki są przedsiębiorcze, ciekawskie, towarzyskie. Wszystko robią szybko i zdecydowanie.

W gniazdach mają zioła, które chronią je przed pasożytami.

Śpiewając, wydobywają różne dźwięki, najczęściej te zasłyszane, np. dźwięki klaksonów samochodów. Każdy z nich ma swoją charakterystyczną pieśń. Zjadają dżdżownice, mrówki i różne robaki z ziemi, spod kamieni. Lubią też dojrzałe owoce, np. czereśnie.

• Słuchanie opowiadania Małgorzaty Strękowskiej- Zaremby Sąsiad szpak.

Olek, Ada i rodzice przyjechali do dziadków w odwiedzinie i zostali na cały weekend. Ada była zachwycona. Dostała nowy dzwonek do roweru w kształcie rumianego jabłuszka i musiała go wypróbować. Natychmiast! Jeździła dookoła ogrodu dziadków i dzwoniła zawzięcie. Sprawiło jej to ogromną radość. Wprawdzie rodzina zatykała uszy, ale co tam. Wreszcie Olek nie wytrzymał.

– Na kogo dzwonisz? – spytał.

– Na przechodniów. Ostrzegam ich, że jadę – odpowiedziała rozpromieniona Ada.

– Ja nie mogę! Tu nie ma żadnych przechodniów – wykrzyknął ogłuszony Olek.

Ada wzruszyła ramionami, jednak wreszcie przestała dzwonić.

– Jak dobrze – westchnęli dziadkowie, rodzice i cztery ogrodowe myszy.

– Cisza, aż dzwoni w uszach – roześmiał się dziadek. – Teraz mogę przedstawić wam nowego sąsiada. – Zaprowadził Adę i Olka w odległą część ogrodu. Tu, na pniu wysokiej brzozy, powiesił kilka dni wcześniej budkę lęgową dla ptaków. – Zachowajcie ciszę. Wkrótce go zobaczycie – szepnął.

Już po chwili dzieci zauważyły nadlatującego od strony sadu ptaszka. Krótki prostokątny ogon sprawiał, że w locie wyglądał jak czteroramienna gwiazda. Usiadł na gałęzi brzozy, ale z daleka od budki. Dzieci mogły mu się przyjrzeć uważnie. Czarne skrzydła mieniły się w wiosennym słońcu zielenią i fioletem. W ostro zakończonym dziobie trzymał źdźbło zeschłej trawy. Rozglądał się na wszystkie strony.

Olek i Ada aż wstrzymali oddechy, aby go nie spłoszyć. Ptak upewnił się, że nic mu nie grozi, i przefrunął do budki.

– Rozpoznaliście tego pana? – spytał dziadek.

– Pewnie. To pan szpak – odpowiedział bez wahania Olek.

– Pani szpak też osiedli się w budce? – spytała Ada.

– Oczywiście. Pan szpak wije gniazdo dla pani szpakowej i dla małych szpaczków.

– Będziesz miał bardzo dużo sąsiadów, dziadku – zauważył z uśmiechem Olek.

– Zdaje się, że będą podobnie hałaśliwi jak Ada i jej dzwonek – szepnęła mama, która dołączyła do obserwatorów pracowitego szpaczka.

– Szpet-szpet – zaśpiewał szpak i pomknął szukać materiałów na gniazdo. Wracał do budki wielokrotnie, przynosił pióra, korę, suche liście, mech, trawę.

– Stara się – zauważyła Ada.

Na to szpak zaskrzypiał jak stare deski w podłodze i jeszcze dodał: – Kuku, kuku!

Olek i Ada zrobili wielkie oczy. Ze zdziwienia, naturalnie. Czyżby pan szpak stracił rozum?

– Zapomnieliście, że szpaki potrafią naśladować różne głosy – przypomniał im dziadek, ubawiony zaskoczonymi minami wnucząt.

Następnego dnia o świcie Ada zerwała się z łóżka z głośnym krzykiem:

– Kradną mój rower!

Wypadła na podwórko w rozpiętej kurtce zarzuconej na piżamę. Za nią wyskoczyli dziadkowie, rodzice i Olek. Wszystkich obudził wyjątkowo głośny dźwięk dzwonka, który zdobił rower Ady. Jakież było ich zaskoczenie, kiedy odkryli, że rower stoi bezpiecznie w komórce, a jego dzwonek...milczy. Gdy przetarli zaspane oczy, zobaczyli na gałęzi topoli przy oknie pokoju, w którym spała Ada, pana szpaka. Nowy sąsiad dziadka naśladował dźwięk dzwonka niczym najzdolniejszy artysta. Zdziwił się na widok rodziny w komplecie.

– Miau – miauknął jak kot i odleciał.

– „Miau”, czy to po ptasiemu dzień dobry? – zastanawiała się babcia.

Ada pomyślała, że to coś mniej przyjemnego.

– Przepraszam, panie szpaku – szepnęła w stronę budki.

Jak myślicie, dlaczego Ada przeprosiła szpaczka?

- Rozmowa na temat opowiadania.
- Dlaczego Ada jeździła na rowerze i dzwoniła?
- Kogo przedstawiał dziadek Olkowi i Adzie?
- Gdzie założył gniazdo szpak?
- Jakie odgłosy naśladował szpak?
- Dlaczego Ada myślała, że kradną jej rower?
- Kto głośno naśladował dźwięk dzwonka?
- Jakim dźwiękiem pożegnał szpak rodzinę?

Film edukacyjny- kos vs szpak

<https://www.youtube.com/watch?v=BHpdi20QJcQ>

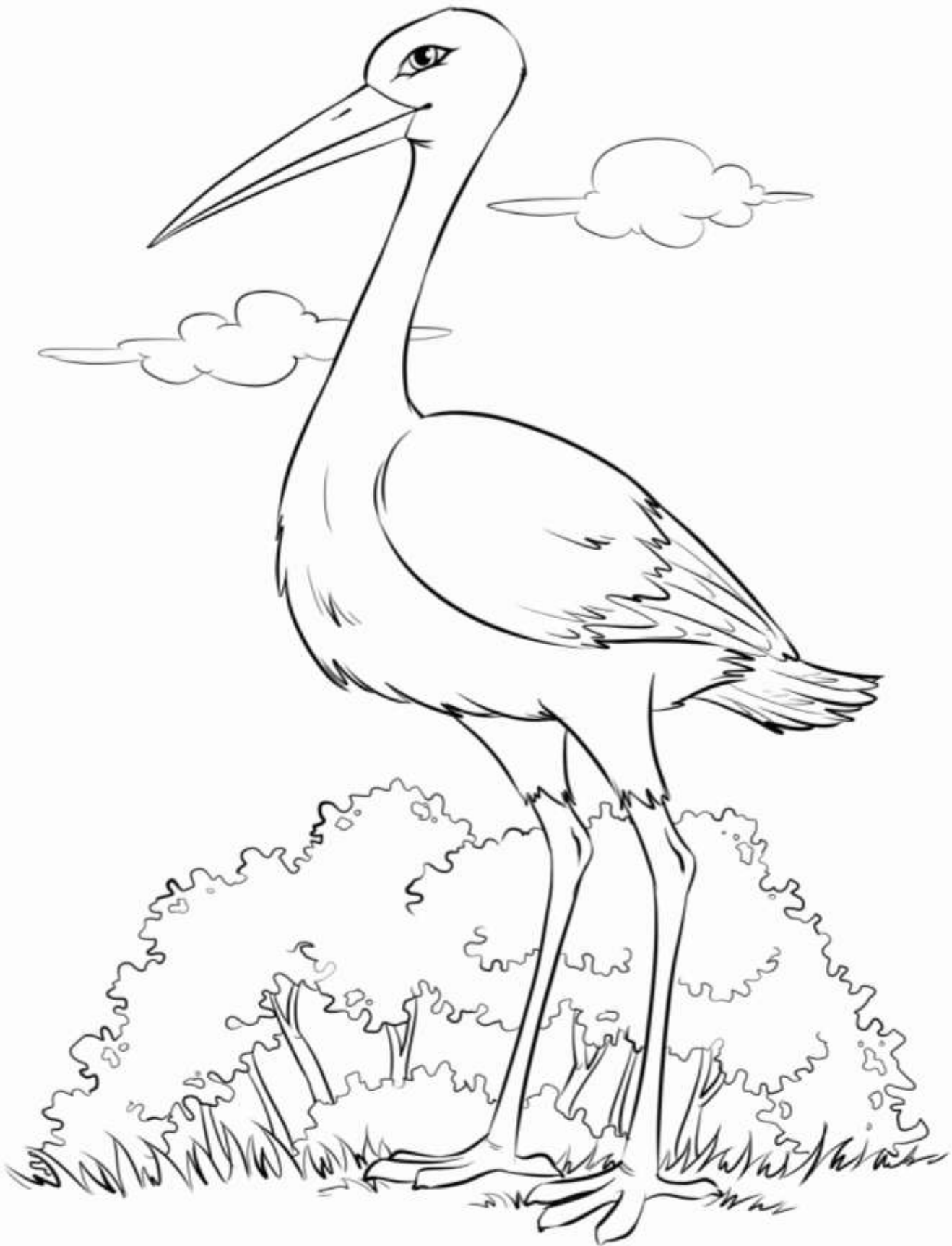
10. Wizualizacja- „Jestem ptakiem.”

Dzieci leżą na dywanie z zamkniętymi oczami. N. mówi:

Wyobraź sobie, że jesteś ptakiem. Masz ciało pokryte miękkimi piórami i piękne skrzydła. Dzięki nim możesz fruwać! Powoli poruszasz skrzydłami i unosisz się w powietrzu, coraz wyżej i wyżej. Ogrzewają cię promienie słońca. Dziwne uczucie widzieć świat z tej wysokości. Mijasz pola, las, łąki i jezioro. Ludzie widziani z tej wysokości są mali, maleńcy. Ta swoboda i wolność, które czujesz, są wspaniałe. Nadchodzi noc. Szukasz, jak inne ptaki, schronienia. Siedzisz na gałęzi, chowasz dziób pod skrzydła i... zasypiasz. Jest ranek. Otulają cię ciepłe promyki słońca. Budzisz się spokojny, szczęśliwy i znowu wzbijasz się w niebo i fruwasz nad swoim domem, przedszkolem, placem zabaw. Pomyśl, czy bycie ptakiem jest miłe. Potem dzieci otwierają oczy, siadają. N. pyta: Czy ktoś z was chciałby być ptakiem? Jakim?

Źródło:

1. Nowe przygody Olka i Ady- Przewodnik metodyczny cz.4 Wydawnictwo MAC Edukacja
2. Nowe przygody Olka i Ady-Książka cz.3 BB+5/6latek Wydawnictwo MAC Edukacja
<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/npoia-bbplus-ks/mobile/index.html>
3. Film edukacyjny- kos vs szpak
<https://www.youtube.com/watch?v=BHpdi20QJcQ>
4. Kolorowanka- Bocian
<https://miastodzieci.pl/kolorowanki/bocian/>
5. Alfabet-litera J-kolorowanki, malowanki dla dzieci do druku
<https://miastodzieci.pl/kolorowanki/alfabet-litera-j/>

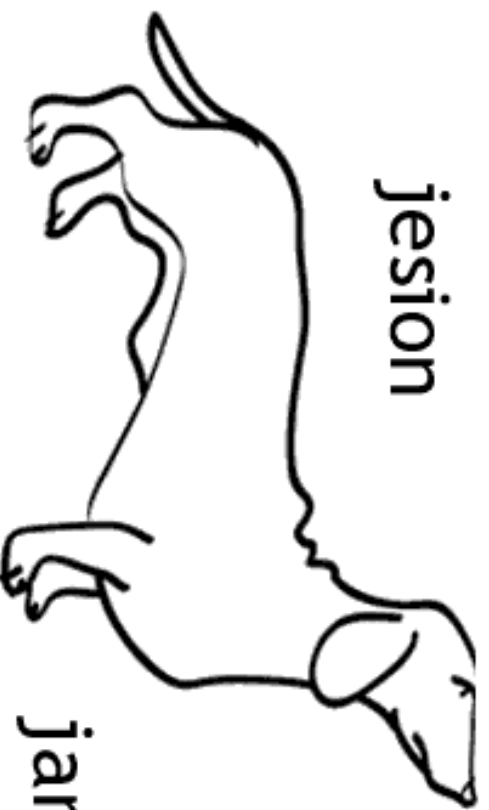

Malowanka pochodzi z serwisu www.miastodzieci.pl

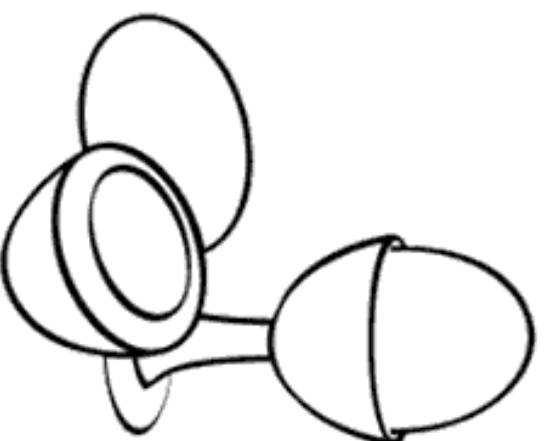

jesion

ji

jammik

jajka

jabłka

jez